

Dóna'm tot l'orgull que et queda; dóna-me'l, sé que fa mal, car jo també el tinc i fereix.

Dóna'm aqueix orgull que s'entortolliga al cor teu i fa que sagne.

El guardaré en una caixeta de flors i les roses prendran el seus pigments. Seran pètals blaus d'una frescor inusitada. És en la natura on tota feredat és calibrada en la justa mesura.

Desfem l'orgull, esmicolem-lo.

No cal marejar-nos per tan poca estupidesa.

Vull veure als teus ulls els colors de la vida que, magnífica, ens espera.